

ringer i Arbejdet med Læreruddannelsen er overbevist om, at det er af væsentlig Betydning, at Seminarieelevernes Uddannelse i praktisk Skolegerning kan foregaa paa en ikke for stor Øvelsesskole, der er nøje knyttet til Seminariet, og der er derfor fra de paagældende Seminarers Side blevet bragt betydelige økonomiske Ofre for at bibeholde Skolerne.

Ministeriet maa være enig i, at det er den bedste Ordning for et Seminarium at have sin egen Øvelsesskole, og i, at den nugældende Tilskudsordning er utilfredsstillende. En Tilskudsordning, hvorefter Tilskuddet beregnes under Hensyntagen til de til enhver Tid medgaaede Udgifter efter samme Princip, som gælder for Beregningen af Tilskud til Privatseminarierne, og som nu ogsaa er indført for saa vidt angaar de to anerkendte private Forskoleseminarier, jfr. R. T. 1941—42, Till. A. Sp. 1719—21, maa man finde rimelig og rationel. En privat Øvelsesskole indgaaer som et naturligt Led i Driften af et Privatseminarium, paa samme Maade som Staten efterhaanden har knyttet Statsøvelsskoler til samtlige Statsseminarier undtagen Ribe Seminarium, for hvis Vedkommende en saadan Ordning ikke har kunnet gennemføres.

Dette Synspunkt er til en vis Grad allerede anerkendt i Loven om Statstilskud til anerkendte private Seminarier af 4. April 1928, der giver Seminarierne Tilskud til Forrentning og Vedligeholdelse ogsaa af Øvelsskolerens Bygninger.

Man maa derfor anse det for meget ønskeligt, at det fremsatte Andragende imødekommes, saaledes at Tilskuddet til de fire private Øvelsskoler fremtidig beregnes efter de for Privatseminarierne gældende Regler, jfr. de foran citerede Love, i Forhold til de til Læreren og Forstanderløn samt de til Driften i øvrigt medgaaede Udgifter, dog saaledes, at Læreren og Forstanderlønningerne højst beregnes efter de for Folkeskolens Lærere gældende Regler. Tilskud til Vedligeholdelse og Forrentning af Bygninger modtager Institutionerne som foran nævnt i Forbindelse med Tilskud til Seminariet.

I Lighed med den for Privatseminarierne gældende Bestemmelse maa det i Tilfælde af Salg være en Betingelse for fortsat Nydelse af Tilskud efter disse Regler, at Salgssummen ogsaa for saa vidt angaar Øvelsskolen kan godkendes af Ministeriet.

Efter en af Ministeriet paa Grundlag af indsendte Regnskaber for Finansaaret 1941—42 for de fire Øvelsskoler foretaget Beregning vilde der ved Anvendelse af de for Privatseminarierne gældende Tilskudsregler paa Øvelsskolerne med de da afholdte Lønningsudgifter m. m. være medgaaet et samlet Tilskud paa ca. 141 500 Kr., idet $\frac{2}{3}$ af de af Øvelsskolerne i det paagældende Aar afholdte Udgifter til Læreren og Forstanderlønning i alt har andraget ca. 113 000 Kr., og det hver af Skolerne tilkommende Driftstilskud — paa Grundlag af Regnskabstallene for Statsøvelsskolerne — vilde have udgjort 7 113 Kr.

Da N. Zahles Øvelsskole modtager Tilskud som Eksamenesskole, hvilket for Undervisningsaaret 1940—41 har udgjort 52 770 Kr. 33 Øre, vil Merudgiften ved Indførelse af Tilskudsregler efter den her foreslaaede Ordning dog kun andrage i alt ca. 56 000 Kr.

I Henhold hertil skal man med Finansministeriets Tilslutning anmode det ærede Finansudvalg om til 2den Behandling af Finansloven for Finansaaret 1943—44 at fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af nærværende Ministerium:

Til § 21 II. B. I. B. b. Tilskud til Øvelsskoler.

Beløbet forhøjes med 56 000 Kr.

HØJBERG CHRISTENSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

E. Torkild-Hansen.

Ved Danmarks Højskole for Legemsøvelser er Lønnen for de timelønnede Lærerkrafter efter de gældende Bestemmelser 4 Kr. pr. Time stigende hvert 3die Aar med 1 Kr. til 6 Kr., hvortil for Tiden kommer sædvanligt Honorartillæg paa 15 pCt. Disse Satser er saa lave, at det flere Gange har voldt Vanskelighed at faa de bedst